

Ἡ ἀποδόμηση τοῦ Κράτους

Γράφει ὁ Γ. - Σ. Πρεβελάκης

Ἡ «Ἐπανάδρυση τοῦ Κράτους», ὁ ἐλπιδοφόρος προεκλογικός πολιτικός στόχος τῆς Νέας Δημοκρατίας, δέν ἀνέστειλε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς τήν προϋποσέτα κρατική ἀποδόμηση. Ἡ ὑποτίμηση τῶν δυσκολιῶν τοῦ ἐγχειρήματος, ἡ ἔλλειψη στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς καί, last but not least, ἡ συχνά βίαιη ὑπονόμευση ἀπὸ τὴν Ἀντιπολίτευση ἐπέτρεψαν τὴν διολίσθηση πρὸς τὴν ἀκυβερνησία, καθὼς δέν ἀπετράπησαν ἀντιπαραγωγικὲς ἐξελίξεις – τὰ αἷτια τῶν ὁποίων ἀνάγονται σὲ προγενέστερες ἐποχές.

Οἱ ἐναρκτηρίες ἀτυχεῖς οἰκονομικὲς δηλώσεις τῆς κυβέρνησης τοῦ κ. Παπανδρέου ἐπέσπευσαν τὴν τρέχουσα κρίση. Ἡ Ἑλλάδα σήμερα αὐτοτιμωρεῖται δημοσία, μέ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν τρωθεῖσα διεθνή ἐμπιστοσύνη, ὥστε νὰ εἰσρεύσουν ἐκ νέου τὰ δάνεια. Ὅμως, τὰ αἷτια πού ὑποχρεώνουν τὴν χώρα νὰ δανείζεται δέν ἀντιμετωπίζονται ἐνισχύονται. Ἀκόμη καὶ ἂν κυβερνήσεις καὶ ἀγορές τώρα ἐξαπατηθοῦν, σύντομα θὰ ἀναγνωρίσουν τὸν φαῦλο κύκλο στὸν ὁποῖο ἔχει περιέλθει ἡ Ἑλλάδα.

Ἡ τριακονταετής ἀποδόμηση τοῦ Κράτους ἔχει ἀχρηστεύσει de facto τὸ ἴδιο τὸ ὄργανο τὸ ὁποῖο καλεῖται νὰ μειώσῃ τὸ ἔλλειμμα. Ἡ αὔξηση τῶν ἐσόδων ἀπαιτεῖ ὑπηρεσίες μέ βαθειά γνώση τῶν οἰκονομικῶν μηχανισμῶν καὶ ἰσορροπιῶν, μέ ὀργανωτικὸ πνεῦμα καὶ κυρίως μέ ἐντιμότητα, διαφάνεια καὶ πίστη. Χωρὶς τίς προϋποθέσεις αὐτές, ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ γίνεται κινούμενη ἄμμος: ἐν ἀδρανεῖα, ἡ εἰσπρακτικὴ μηχανὴ παραμένει ἀναλλοίωτη ἢ βυθίζεται ἀργόρουθα· ἂν θιγοῦν τὰ κακῶς κείμενα καταποντίζεται.

Ἡ μείωση τῶν δαπανῶν ἐπίσης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐντιμὴ συνεργασία τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἄν οἱ δημόσιες δαπάνες συνεπάγονται ἰδιωτικοποιημένα προσωπικά ὀφέλη, οἱ ὅποιες ἀναγκαῖες περικοπὲς παρεμποδίζονται.

Τέλος, ἡ ὑλική καὶ ἠθικὴ ὑποβάθμιση τῶν ὑπηρεσιῶν πού ἐπιφορτίζονται μέ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ἔννομης τάξης ἐμποδίζει τὸ Κράτος νὰ ἀντισταθεῖ στὴν βία ὀλιγαρίθμων, ἀλλὰ ὀργανωμένων ὁμάδων. Ἡ συνεπακόλουθη αἴσθηση κοινωνικῆς ἀδικίας τροφοδοτεῖ μέ τὴν σειρά τῆς τὴν ἐξίσου βίαιη ἀμφισβήτηση· διαλύει τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ στρέφει τοὺς μὲν ἐναντίον τῶν δέ.

Ἡ κατάσταση τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους ἀποκλείει, ἐπομένως, ὀρθολογικὴ πολιτικὴ γιὰ τὴν μείωση τῶν ἐλλειμμάτων. Μόνη διέξοδος στὴν βραχυπρόθεσμη ἀνάγκη νὰ ἀνοίξῃ ἐκ νέου ἡ στρόφιγγα τῶν δανείων ἀπομένει ἡ μείωση στίς ἀποδοχές τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ θεαματικὴ αὐτὴ κίνηση ἀποσκοπεῖ νὰ πείσῃ τοὺς Εὐρωπαίους ἐταίρους νὰ ἐπανα-ἐμπιστευθοῦν τοὺς ἐγχωρίους κρατικούς οἰκονομικούς χειρισμούς. Ὅμως, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ ἐπιταχύνῃ ραγδαῖα τὴν κρατικὴ ἀποδόμηση.

Δέν εἶναι, ἀσφαλῶς, ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνίκανοι καὶ διεφθαρμένοι. Μολονότι κατὰ κανόνα τὸν τὸνο δίνουν τὰ χειρότερα στοιχεῖα, πλεῖστοι ὅσοι, παρά τὸ δυσμενὲς περιβάλλον, προσπαθοῦν νὰ πράξουν τὸ καθήκον τους: Οὔτε «φακελάκια» δέχονται, οὔτε μίζες εἰσπράττουν, οὔτε ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν θέση τους ἐπειδὴ ἔχουν δεύτερη ἢ καὶ τρίτη παράλληλη ἀπασχόληση. Ἐπομένως, ὁ μισθός τοὺς ἐξασφαλίζει τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Αὐτοὺς ἀκριβῶς πρόκειται νὰ πλήξουν κατὰ κύριον λόγο τὰ περιβόητα μέτρα. Ἀντιθέτως, οἱ λοιποὶ, φωνασκοῦντες καὶ μὴ, πολὺ λίγο θὰ θιγοῦν ἀπὸ τίς ἐξαγγελθεῖσες μισθολογικὲς μειώσεις τίς ὁποῖες, ἐν ἀνάγκῃ, θὰ ὑπερκαλύψουν, ἐπεκτείνοντας παρατυπίες καὶ παρανομίες.

Ἡ Κυβέρνηση ἀναγκάζεται σήμερα νὰ εἰσαγάγῃ μιά πολιτικὴ, ἡ ὁποία θὰ ἀσκεῖται ἀδιακρίτως, ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων. Ἀνταμεῖβει, ἐπομένως, ἔστω καὶ ἀκουσίως, ὅλες τίς ἀπαράδεκτες πρακτικὲς τίς ὁποῖες ἡ ἴδια καταγγέλλει ὡς βασικὲς συνιστώσες γιὰ τὴν διάβρωση τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους. Ποῦ θὰ βρεθεῖ ὁ ἀπὸ πολλοῦ κατασυκοφαντημένος καὶ καταφρονημένος πατριωτισμός, δηλαδή ἀπὸ ποῦ θὰ ἀντληθεῖ ἡ αὐταπάρνηση, ὥστε νὰ μὴν ἐξαλειφθοῦν καὶ οἱ τελευταῖες περιορισμένες ἀντιστάσεις πού ἔχουν ἀπομείνει στὸν τόπο;

Οἱ κρατιστές ἐπικρίνουν τοὺς νεοφιλελευθέρους ὅτι ἐπιδιώκουν νὰ κατεδαφίσουν τὸ Κράτος, πρὸς ὄφελος τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων. Ὅμως, στὴν Ἑλλάδα ἀριστερός καὶ δεξιός κρατισμός ἔχουν κατορθώσει νὰ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθου στὸν δημόσιο τομέα. Ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος δέν μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίζει τὰ στοιχειώδη, ὁ ἰδιωτικὸς τομέας ἀκολουθεῖ ἀναγκαστικά στὴν παρακμὴ.

Βαδίζει τελικὰ ἡ Ἑλλάδα πρὸς τὴν καταστροφὴ; Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ὑπάρχει ἡ ἐξωθεν ἀρωγὴ. Προσφέρεται, ὅμως, μέ τὸ ἀζημίωτο: μιά συρρικνούμενη ἐθνικὴ κυριαρχία, ὅπως ἀπεκάλυψε μέ ἀποστομωτικὴ ἀφελὴ εἰλικρίνεια ὁ μεταμοντέρνος ἀποδομητικὸς Πρωθυπουργός τῆς χώρας.